

AKTIE ZUID-KENNERLAND

POLITICI BEPLEITEN HEROVERWEGING VAN WATERINFILTRATIE

JL

Onder deze kop doet het Haarlams Dagblad verslag van de vergadering van de Raad van Toezicht op de provinciale bedrijven in Noord Holland op 19 november j.l. Deze Raad bestaat uit leden van Provinciale Staten en heeft o.a. tot taak om het beleid van provinciale bedrijven, waaronder het Provinciaal Waterleidingbedrijf Noord-Holland (PWN) aan een oordeel te onderwerpen. De in de Raad gevoerde discussie had voornamelijk betrekking op de plannen tot infiltratie van rivierwater in de Kennemerduinen en het Kraansvlak. Vanuit de zijde van de progressieve partijen werd een pleidooi gehouden de infiltratie tot een zodanig tijdstip uit te stellen dat putinfiltratie kan worden toegepast. In de tussentijd zou vanuit Amsterdam voldoende drinkwater beschikbaar gesteld kunnen worden om het eventuele tekort op te vangen (zie ook DUIN 79-3). De motie dienaangaande werd door het CDA, de VVD en de (progressieve) gedeputeerde IJff verworpen.

Uit de hele verslaggeving van de discussie blijkt dat een aantal van de Statenleden nog steeds geen enkel gevoel kunnen opbrengen voor wat er bij de tegenstanders van infiltratie aan argumenten contra leeft. Een opmerking als van Achterstraat (CDA): "We moeten oppassen dat we de grote belangen (de water-

voorziening) niet ondergeschikt maken aan de kleine (behoud van het duingebied)" of van IJff (PvdA): " 't gaat om het milieu in een enkel duinvalleitje" getuigt van volledig onbegrip en onwil. Hoe vaak moeten we nog uitleggen dat: a) er goede alternatieven zijn om aan Achterstraats grote belangen te voldoen en b) het hier niet gaat om "een enkel duinvalleitje", maar om de definitieve aantasting van het laatste grote aangesloten duingebied langs de kust van het Hollandse vasteland dat nog niet door groot-scheepse infiltratiewerken is aangetast. Willen we het aan de natuur gunnen om op een enkel plekje (want daar komt het in Nederland al heel dicht bij) nog ongestoord zijn gang te kunnen gaan; voor dat soort argumenten is de Raad van Toezicht blijkbaar nog niet gevoelig.

Inmiddels is ook in de Statencommissie voor Milieuhygiëne de infiltratie aan de orde geweest. Gelukkig bleek dat een belangrijk deel van de leden (ditmaal ook van de VVD) zich zeer kritisch uitliet over de infiltratieplannen en een uitstel bepleitten.

Het is te hopen dat als de infiltratie volgend jaar in de Staten aan de orde komt, het groeiend besef dat de natuuraantasting niet onbepaald kan gaan de overhand zal krijgen. ●

KRITIEK OP WWZK-NOTA

Een aantal Noordhollandse waterleidingbedrijven, gebundeld in de Werkgroep Watervoorziening Zuid-Kennemerland (WWZK) heeft onlangs een nota uitgebracht inzake de voorgenomen duininfiltratie in dit gebied.

De nota geeft een beeld van de infiltratieplannen en de te verwachten gevolgen voor het na-

tuurlijk milieu; tevens worden aanbevelingen gedaan met betrekking tot het concreet te voeren beleid.

De Werkgroep Duinbehoud Zuid-Kennemerland heeft een kritisch commentaar op deze nota geschreven om te voorkomen dat de besluitvorming rond de infiltratieplannen wordt beïnvloed door

de deels onvolledige, foutieve en misleidende informatie en conclusies in de WWZK-nota.

Het commentaar gaat o.a. in op de volgende punten:

- alternatieven voor oppervlakte-infiltratie worden niet uitgewerkt, doch wel van tafel geveegd
- dit laatste nog wel op grond van deels onjuiste argumenten
- effecten op het milieu worden onvolledig beschreven en gebatelliseerd
- milieuhygiënische aspecten worden niet behandeld
- de hoge potenties van het gebied voor het natuurbehoud en de funeste gevolgen van infiltratie hierop worden niet beschreven.

Op grond van deze en andere gesignaleerde mankementen wordt het volgende geconcludeerd: De WWZK-nota voldoet in tal van opzichten niet aan de eisen die aan een dergelijk rapport moeten worden gesteld. Voor de besluitvorming is het rapport daardoor van weinig waarde. In dit verband is het beter om de besluitvorming te richten op het van rijkswege geïnitieerde milieu-effectenrapport dat begin 1980 gereed komt. In dit rapport wordt een breed scala van alternatieven uitgewerkt, terwijl het niet de kwalitatieve gebreken van de WWZK-nota zal vertonen.

Het commentaar (6 pag.) is te bestellen bij Mw. T. Heidweiller, Lage Duin 12, Bennebroek (02502-8123) tegen vergoeding van f 0,50 op gironummer 4114248. ●

WDZK

M.E.R.

AS

Zoals eerder in dit blad gesuggereerd werd, is nu inderdaad de hele procedure rond de milieu-effectrapportage (m.e.r.) "Waterwinning Zuid-Kennemerland" op gang gekomen. Het wordt een m.e.r. op beleidsniveau d.w.z.

vervolg op blz. 20

recreatiepatronen

JL

LINDEN, J.W. VAN DER & S.W.F. VAN DER PLOEG (1979): Recreatiepatronen in het Noordhollands Duinreservaat. Werknota nr. 109 Instituut voor Milieuvraagstukken. VU Amsterdam. Gedrukt op kringlooppapier.

Door het Instituut voor Milieuvraagstukken van de Vrije Universiteit van Amsterdam is een rapport uitgegeven dat de voorlopige stand van zaken weergeeft van een onderzoek dat in het Noordhollands Duinreservaat plaatsvindt.

Zoals in de samenvatting van het rapport staat is het doel van het onderzoek materiaal te leveren voor een beleid m.b.t. de relatie recreatie - natuurbehoud in duingebieden en het signaleren van hiaten die er bestaan in de hiervoor beschikbare kennis. In dit rapport wordt een beschrijving gegeven van het recreatiepatroon in enkele delen van het Noordhollands Duinreservaat. Er wordt aandacht besteed aan de activiteiten van bezoekers, de ruimtelijke spreiding van het bezoek en de spreiding van de bezoekersaantallen in de tijd.

Het recreatiepatroon is op tweeërlei manieren onderzocht, nl. door tellingen in de zomer van 1977 en door enquêtes in 1976. Voorts is een bespreking opgenomen van de relatie recreatie - natuurbehoud waarin kritisch ingegaan wordt op het begrip zonerings en op de afweging van de belangen van recreatie versus natuurbehoud.

De resultaten van de tellingen laten in de eerste plaats een binnen de verwachting liggend patroon zien van een piek in het bezoekersaantal op zondagmiddag en een duidelijk minder aantal bezoekers bij regen. Voorts zijn de seizoenen van invloed. Voor de terreinen dicht bij de ingangen vindt men een hoger aantal wandelaars dan in de verderaf gelegen gebieden, waar daarentegen meer fietsers waargenomen worden.

Interessant is het gedrag van de bezoekers. Zo blijkt het overgrote deel zich redelijk aan de paden te houden. Kris-kras door de duinen lopen komt weinig voor. De plaatsen waar veel wan-

delaars het pad verlaten zijn duidelijk aanwijsbaar. Daar waar een pad rechts richting zee loopt om vóór de zeereep evenwijdig aan de kust verder te gaan, zijn een aantal mensen geneigd recht door naar zee te lopen over de duinen. Ook interessante plaatsen in de buurt van het pad bijv. duintoppen worden vaak bezocht.

De enquête leverde gegevens over verblijfsduur, beoefende activiteiten in de duinen, vervoermiddel en plaats van herkomst van de bezoekers. De meeste ondervraagde bezoekers, behalve zij die op de camping te Bakkum verblijven, komen om de duinen zelf, om er te wandelen of te fietsen. De gemiddelde verblijfsduur is 75 minuten, maar de spreiding in bezochtijd is bijzonder groot. Veel bezoekers komen met de auto, maar omwonenden komen in grotere mate per fiets of te voet. Deze laatsten komen vooral om de duinen zelf, zij die van ver komen combineren het bezoek aan de duinen veelal met strandbezoek. De campinggasten komen vooral om het strand.

Dit tussentijdse rapport levert interessante aanknopingspunten voor de inrichting en het beheer van natuurgebieden met recreatie, die een bredere strekking kunnen hebben dan het Noordhollands Duinreservaat alleen.

wet verontreiniging oppervlaktewateren

TH

VELDHUIS, A.J. TE (1979): De wet verontreiniging oppervlaktewateren en de lozingsverordening riolering. Uitg. Vuga, 's Gravenhage, 116 pp. prijs f 14,90.

Een samenvatting van de wet en de daarmee samenhangende problematiek. Behandeld worden achtereenvolgens de organisatie, het systeem van heffingen, subsidies en vergunningen, de vergunningsprocedures, overtredingen, toezicht, strafbepalingen/bestuurssdwang.

Voor de duinen niet alleen van belang voor de kwaliteit van het oppervlaktewater dat geïnfiltreerd wordt, maar ook vanwege het feit dat voor het "afvloeien op duinen" hetzelfde geldt als voor lozingen rechtstreeks op oppervlaktewater.

vervolg van blz. 18

met alternatieven voor waterwinning buiten Zuid-Kennemerland. Initiatiefnemer is de Minister van VoMil, opdrachtgever de Staatssecretaris van CRM. Uitvoerders zijn het adviesbureau O.D. 205 (Delft), het Centrum voor Milieukunde te Leiden en het R.I.N. Voor de coördinatie van het werk is een projectgroep gevormd, bestaande uit vertegenwoordigers van de beide ministeries, van de drie onderzoeksinstituten, van de Regionale Inspectie milieuhygiëne Noord-Holland, van de Commissie Grondwaterwet Waterleidingbedrijven, van het Provinciaal Bestuur en de Natuurbeschermingsconsulent in Noord-Holland.

Tevens heeft minister Ginjaar een commissie van onafhankelijke deskundigen ('toetsingspanel') ingesteld, die de MER zal toetsen op volledigheid en juistheid. Als voorzitter hiervan zal prof. dr. J.I.S. Zonneveld optreden.

De volgende alternatieven zullen in de MER onderzocht worden:

- uitbreiding van de waterwinning in het duingebied ten noorden van het Noordzeekanaal (Kieftenvlak, Watervlak)
- gebruikmaking van de infiltratiecapaciteit-Leiduin (Luchterduinen), d.w.z. voortgaande levering van drinkwater door A'dam aan het P.W.N.
- opvoering van de capaciteit van de Loenderveense Plas (van het G.W. Amsterdam)
- spaarbekken Zuidelijk Flevoland

De gevolgen van het oorspronkelijke plan, incl. alternatieven binnen het duingebied van Zuid-Kennemerland, zijn inmiddels (in een zgn MER op uitvoeringsniveau) door het PWN/WWZK beschreven. Het toetsingspanel zal ook dit rapport beoordelen.

Opvallend in deze m.e.r. is het ontbreken van een "besparingsalternatief". Mogelijk zou door bepaalde maatregelen het drinkwaterverbruik structureel omlaag kunnen worden gebracht. Een ander punt van kritiek is het feit dat er geen inspraakmogelijkheid over opzet en alternatieven was voor belanghebbenden als Natuur en Milieu en de Stichting Duinbehoud en Waterwinning.